

lesið eisini
ítróttin
á netinum
www.sosialurin.fo

Todi í altjóða serflokki

Landsdystur: FCK maðurin bant alla tíðina tveir mótstøðumenn og var óheppin ikki at skora eitt ella fleiri mál

Tað eru átta ár og triggjar mánaðir, síðani Todi Jónsson kom á landsliðið fyrri fyrstu ferð. Leygarkvöldið spældi hann 37. landsdystin, og tað er einki at taka seg aftur í, at eingin føroyingur hevur nakrantíð áður verið so eyðsýndur úti á vøllinum, sum Todi var hesa ferð.

FCK álopsmaðurin, sum hesar síðstu vikurnar hevur verið miðvallari, var ein stóðug hótan fyrri kekkisku verjuna. Teir høvdu alla tíðina tveir menn á honum, og hvørja einastu ferð, tá Todi fekk fatur á bóltinum – og tað gjørdi hann sera ofta – so tóktist vandi at vera á ferð.

– Eg haldi tað vera heilt undarligt, at triarin hjá teimum (Suchopárek, blm.) bara fekk eitt gult kort. Ta einu ferðina, tá teir mitt fyrri brúktu neyðbremsuna ímóti Tода Jónsson hevði tað ikki verið nakað forgjort í, at kortið hevði verið reytt í staðin fyrri at vera gult, og so haldi eg avgjort, at Todi í 2. hálfveiki varð snýttur fyrri eitt brotspark.

Hetta var brotpartur av tí, sum Allan Simonsen hevði at siga um spælaran, sum hann metti skaraði framúr, og venjarin tordi næstan ikki at ímynda sær, hvat tað kundi havt verið.

– Todi hevur ikki marginalimar við sær, tá tað snýr seg um at gera mál, og tað er spell. Hevði hann verið heppin í kvøld, so kundi hann havt skorað eitt og tvey og kanska trí mál. Tað hevði farið sum eldur kring Europa, og tað kundi havt bæði eitt og annað við sær. Góða møguleikan at stúta mál, fekk Todi serveraðan, men hinar møguleikarnar skapti hann sær sjálvur, og tað haldi eg var sera væl gjørt, var tað, sum venjarin hevði at siga um álopsessið í Prag, áðrenn venjarin og FCK maðurin saman við Jákupi Mikkelsen fóru úr flogfarinum, tá tað sunnu-náttina millumlendi í Billund.

Rætti stílin

Todi Jónsson var sum vera man væl nøgdur. Uttanfyrri Sparta Praha stadion var tað teir rópa ein miksaður soni ella eitt grátt øki, kunnu vit kanska kalla tað. Har hittust tíðindafólkin og spælararnir eftir lokið stríð, og tað var eyðsýnt, hvørjum kekkisku tíðindamenninir høvdu størstan áhuga at tosa við.

Teir vóru sum meyrir rundanum besta spælaran á vøllinum, og teir spurdu ikki bara um avrikið í Prag. Um framtíðina visti Todi ikki so nógv at siga teimum,

Todi spældi ein rimmar dyst í Kekkia leygarkvöldið. Her hevur hann slitið seg leysan frá kekkisku verjuni og sent eitt skot móti málinum. Tíverri fór bólturin ikki í málið hesaferð

Mynd: Jonhard Hammer

men hann staðfesti enn eina ferð, at hann droymir um at spæla fítbólt í Onglandi.

– Tað gekk væl hjá øllum liðum, bæði í verjupartinum og í álopspartinum. Vit vóru væl skipaðir og arbeiddu væl fyrri hvørjum øðrum.

Heldur tú, at tað var brotspark?

– Eg merkti væl, at verjuspælarin nart við beinið, og

so spældi eg uppá tað, men dómarin helt ikki, at tað var brotspark.

Átti tú at havt skorað upp á møguleikarnar?

– Eg átti at havt skorað upp á stútaran. At langskotið tók tvørtreið og royndin úr vinstru síðu fór eitt sindur við síðuna av handara stólpanum gerst ikki við. Men nú aftaná iðri eg meg um, at eg í stóðuni, tá eg haldi,

at eg varð snýttur fyrri brotsparkið, ikki royndi meiri at fáa bóltin framvið málverjanum, sum var langt úti. Hevði tað eydnast, so hevði málið verið púra opið, og um tað ikki hevði eydnast, so hevði verið skjótt, at misbrotið hevði verið so mikið stórt, at tað ikki hevði borið til hjá dómaranum at sloppandi undan at briksla.

Men hvør skuldi skotið

brotsparkið?

– Frammanundan var avtalan, at eg skuldi skjóta, um vit fingi brotspark, var svarið hjá Tода Jónsson, sum segði seg ikki ivast í, at hann hevði tikið av, um møguleikin úr ellivu metr-um hevði verið har. Og tað skilja vit væl, tá havt verður í huga hvørjum myndugleika hann spældi við. **jh**

Áskoðaraplássini vóru seld øðrum

Landsdystur: Hóast rómurin hjá heima fólkinum var óvanliga stórur, so smæddust føroysku viðhaldsfólkini ikki burtur

Eina staðni millum try og fyra hundrad føroyingar vóru kring vøllin í Prag leygarkvöldið. Tey fróddust sjálvandi um stóra undirhaldið inni á vøllinum, og á trimum stóðum kring vøllin vóru føroysku litirnir at siggja millum eyðkendu kekkisku merkini. Hýrurin

á tætt pakkaða áskoðaraplássunum var so góður, sum undirritaði ikki hevur upplivað síðani Holland og Ongland spældu á Wembley í EM endaspælinum í 1996, og tað sigur ikki so lítið.

Fyri ein part av føroysku áskoðaranum var tað harmuligt, at tað var klutur í hjá kekkisku vertunum:

– Vit høvdu keypt atgongumerki, sum FSF hevði fingið frá kekkiska fítbóltsambandinum, men tá vit

vóru komin at sita, visti tað seg, at kekkarnir eisini høvdu selt setrini til kekkiskar áskoðarar, og tað var keðiligt. Fólk vóru eitt sindur upproytt, og tað hevði við sær, at onkur noyddist at standa og onkur sá ikki allan dystin, visti onkur áskoðari at siga, men heildarfatanin var, at føroyingarnir høvdu havt nakrar framúr góðar dagar í Prag, og lotan á stadion var prikkurin yvir inum. **jh**

Føroyskir áskoðarar í Prag

Mynd: Jonhard Hammer